

1983-12-16

SENDER

Sonja Ferlov Mancoba

RECIPIENT

Jan Groth

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Date in letter.translated 2025-02-07

Sender's location:

Paris

Mentioned people:

Steingrim Laursen

Ernest Mancoba

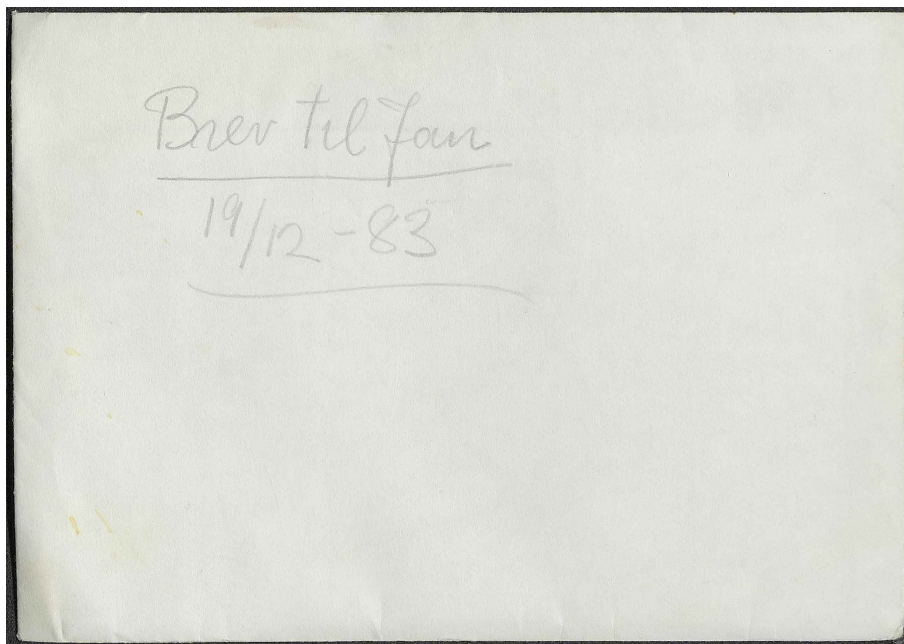
Archive:

Ferlov Mancoba archive.translated

2025-02-07

DOCUMENT CONTENT

Sonja Ferlov Mancoba writes to Jan Groth and thanks him for his card with a picture of a Cycladic sculpture. She mentions that she has had it with her during her four months of illness. She, Ernest Mancoba, and Wonga Mancoba went the day before to the Grand Palais and saw the Cycladic sculptures. In meeting them, they felt their souls cleansed and strengthened. She further writes about living as a human being with dignity and relating to the past, present, and future. Furthermore, she makes a critical remark about the surrounding society, technological development, and science, as well as about the encounter between people.translated 2025-02-07

153, rue du Château,
Paris 14.

16/12-8

Du kære, kære Jan.

Saa lang Tid måtte gaa
før du omsider faar blot
denne lille Hilsen fra mig.
De tusinde Gange var du i
mine og i vore Tanker her,
blot Livet bragte saa meget
uventet og jeg blev helt tar
Jeg ved at vor trofaste Steingru
har bragt dig Hilsner, ligesom
han bragte os nyt fra dig.
I Gaar tog vi endelig Mod til
at vove os ud for alvor. De
blev en stor Oplevelse (mere
Helsebringende end megen
Medicin). Vi gik alle 3 til
Cycladerne paa Grand Palais.
Man følte sig ny og ung
Tilidsfuld og klar det var lige
som den aand' der kom en
i Møde rensede Sjælen og
styrkede den. Vi gik der
hele Eftermiddagen og da

vi gik hjem derfra saa
vi ud over Seinen mod Eiffel-
tårnet belyst af Solens sidste
stråler. Det første mit
Blik faldt paa da vi kom
hjem var dit dejlige Kort
med Cycladeskulpturen som
du sendte os 11. Jan 83. med Svar
paa en Hilsen fra Ernest.
Det var den Dag jeg blev syg
og dette Kort har fulgt mig
som en trofast Ven de 4 Mdr.
paa Hospitalet. Og selv nu gaar
der næppe en Dag hvor jeg ikke
ser paa det. Jeg læste i Gaar dine
gode Ord som fulgte Skulpturen
det varmede mit Sind. Tak.

- Ja kære Jan, et strengt Aar
har 83 været. Jeg tror ikke jeg
har en Ven som ikke har
maattet gøre haarde Erfaringer
der traangte dybt ind til hans
Livsrodde. Os alle tror jeg at

dette år har mærket. Som
helhed tror jeg at disse Erfaringer
har kastet et klarere Lys
over vore Liv hver især
og sammen, kunde vi
da drage Fordel deraf og vokse
dermed, saa at vi vil evne
at staa op som Mennesker
i Værdighed til Modstand
mod de kolde Storme som
piner vor stakkels Menne-
skhed. Gennem Ensomhed og
Smerte vil stadig nye Menne-
skemøder opstaa, i kraft af
hinanden vil Menneskes bryde
ny Vej fremover i Pagt med
den arv vi modtog af Vidnes-
byrd om Liv lige fra Menne-
skets Oprindelse. Lad os med
voit Udtryk kæmpe for at
indskrive os i den Linie som
menneskeheden har tegnet
gennem Tiden, da vil vi
aldrig være alene; vi vil

føle at de som var "de er"
og det vil give os mod
til at se frem og skimte
de som skal komme —
Derfor kære Jan lad os fatte
Mad, til trods for det store Mørke
som omgiver os, lad os være taknem-
melige for at få lov at opleve en
saa betydningsfuld tid. Ved
Hjælp af Videnskab og Teknik
er rent praktisk hele vor
Menneskehed og alle kulturer
fra nutid og Fortid bragte face
å face som aldrig før. Vort
ansvar er dermed større end
nogensinde. Vi har maattet gøre
den bitre Erfaring at vor dandelige
niveau i dag ikke svarer til det som
Teknik og Videnskab ineltager. Dermed
den uendelige destruktion og opdeling
og Isolation. Menneskelig decadence
Men muligheden har vi
naar vi vil have Viljen
og den tilstrækkelige Forståelse

til at mødes paa lige Fod
i fælles Bestræbelse for at
naa mod en Enheds og i Sagen
efter at naa mod en dybere
forstaaelse af Mennerket.
Menneskeheden overfor Livets
evige uløselige Gæder, det
som ingen Videnskab eller teknik
kan give os svar paa.

Den kære kære Jan
det var dejligt at være
lidt sammen med dig
Tak. Nu tusinde gode
Ønsker for Jul og for din
og vor Verdens Fremtid.
De Kærligste Hilsener
og godt Mod fra os alle 3.
Ernest Wanga og Souma.

VENA.